FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ŞERBAN VODĂ” † Anul XVI † Nr. 45 † (821) † 8 NOIEMBRIE 2026

Cuvântul care zideşte

www.parohiaserbanvoda.ro

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ, PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

ÎNGERII: VECINII PE CARE NU-I VEDEM

DUMINICA A 24-A DUPĂ RUSALII
(Învierea fiicei lui Iair)
†) SOBORUL SF. ARHANGHELI MIHAIL ŞI GAVRIIL ŞI AL TUTUROR CEREŞTILOR PUTERI

«Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; dar şi demonii cred şi se cutremură. Vrei însă să înţelegi, omule nesocotit, că credinţa fără de fapte moartă este? Avraam, părintele nostru, au nu din fapte s-a îndreptat, când a pus pe Isaac, fiul său, pe jertfelnic? Vezi că, credinţa lucra împreună cu faptele lui şi din fapte credinţa s-a desăvârşit? Şi s-a împlinit Scriptura care zice: „Şi a crezut Avraam lui Dumnezeu şi i s-a socotit lui ca dreptate” şi „a fost numit prieten al lui Dumnezeu”. Vedeţi dar că din fapte este îndreptat omul, iar nu numai din credinţă.» *(Iacov 2, 19-24)*

Una este existenţa, alta este credinţa în existenţă. Una este să crezi că există, undeva, un Dumnezeu, şi alta este să fii creştin, să urmezi poruncile din Scriptură şi să faci faptele lui Dumnezeu. Observaţia atinge ceea ce ne lipseşte cel mai des despre îngeri: nu dovezile privind existenţa lor, ci obişnuinţa de a gândi spaţiul dintre Dumnezeu şi noi ca pe un spaţiu plin. Judecata noastră e dihotomică - cer şi pământ, suflet şi materie - şi între ele aşază un gol. Or, tocmai acel interval este spaţiul credinţei; în el se mişcă îngerii, urcând şi coborând, ca pe scara lui Iacob.

Anul acesta praznicul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil cade duminică, iar Evanghelia duminicii ne aşază lângă patul unei copile moarte. Iair, mai-marele sinagogii, îl cheamă pe Hristos pentru fiica lui de doisprezece ani şi pe drum vine vestea că a murit. În casă se plângea deja mortul, iar Mântuitorul spune: „Nu plângeţi; n-a murit, ci doarme.” Şi, notează evanghelistul, „râdeau de El, ştiind că a murit” (Luca 8, 52-53).

Râsul acela e exact felul de a gândi de care vorbeam. Pentru o minte care aşază un gol între văzut şi nevăzut, propoziţia „n-a murit, ci doarme” e absurdă: iată trupul, iată bocitoarele, iată faptul. Sfântul Chiril al Alexandriei explică de ce a vorbit Hristos aşa: pe cei duşi dintre noi El îi numeşte „cei adormiţi” fiindcă ştie neîndoielnic învierea morţilor - „pentru El, fiind viu prin natură, nimic nu este mort”. Iar Sfântul Ambrozie observă amănuntul final, când fetiţa se ridică şi i se dă să mănânce: „aceasta este dovada vieţii.”

Ei bine, îngerii locuiesc tocmai în lumea pe care râsul acela o neagă. Nu sunt o consolare pentru cei slabi de minte, ci martorii permanenţi ai faptului că moartea e somn. De aceea Mântuitorul spune despre săracul Lazăr că a fost „dus de îngeri în sânul lui Avraam” (Luca 16, 22): la pragul pe care îl vom trece toţi, cel care ne-a însoţit discret o viaţă întreagă ne petrece şi atunci.

Rămâne întrebarea: de ce ne priveşte pe noi?

Apostolul praznicului spune ceva uluitor: omul a fost „micşorat cu puţin faţă de îngeri” (Evrei 2, 7) - şi totuşi ei sunt „duhuri slujitoare, trimise ca să slujească pentru cei ce vor fi moştenitorii mântuirii” (Evrei 1, 14). Cei mai mari slujesc celor mai mici, pentru că Fiul lui Dumnezeu „nu a luat firea îngerilor, ci sămânţa lui Avraam a luat” (Evrei 2, 16). Iar Apostolul duminicii încheie socoteala: „nu mai sunteţi străini şi locuitori vremelnici, ci sunteţi împreună-cetăţeni cu sfinţii şi casnici ai lui Dumnezeu” (Efeseni 2, 19). Nu suntem oaspeţii lumii îngereşti. Suntem de-ai casei.

Sfântul Grigorie de Nyssa citea pilda oii pierdute astfel: cele nouăzeci şi nouă sunt lumea îngerească, iar oaia rătăcită e omenirea. Nu suntem, aşadar, publicul acestei sărbători, ci obiectul căutării. Şi la fiecare Liturghie, când cântăm „Sfânt, Sfânt, Sfânt”, nu imităm o cântare îngerească: intrăm în ea. ●

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

SOBORUL SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ŞI GAVRIL ŞI AL TUTUROR CEREŞTILOR PUTERI

Cultul sfinților îngeri a luat o mare dezvoltare mai ales din secolul al IV-lea, de când avem şi mărturii scrise despre sărbători şi biserici închinate lor. Dezvoltarea în timp a cinstirii lor în Biserica Ortodoxă a făcut ca fiecare zi de luni a săptămânii să le fie dedicată.

Sărbătoarea din 8 noiembrie este veche de cincisprezece secole, la origine fiind o prăznuire a Sf. Arhanghel Mihail. Mai apoi sfera sărbătorii a fost lărgită, cinstindu-se şi Sf. Arhanghel Gavriil. În final, sărbătoarea a devenit o zi de prăznuire a tuturor cetelor îngereşti.

Sf. Arhanghel Mihail este un slujitor al dreptății lui Dumnezeu. El pedepseşte pe cei răi şi ajută pe cei buni. Ocroteşte popoarele care fac voia lui Dumnezeu şi pedepseşte popoarele care încalcă voia Lui. Va fi şi cel care va chema popoarele la judecata finală de la sfârşitul istoriei.

Tradiția ne spune cum Sf. Arhanghel Mihail a pus capăt revoltei îngerilor răi. Când Satana a căzut împreună cu cei care l-au urmat în răzvrătirea lui, Sf. Arhanghel Mihail ar fi spus: „Să luăm aminte! ...la ce au pătimit cei ce erau împreună cu noi zidiți şi cum se împărtăşeau cu noi din dumnezeiasca lumină. Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor şi din înălțime au fost aruncați jos, în adânc." Îndată, toate cetele îngereşti au început să cânte cântare de laudă Sfintei Treimi. Această conglăsuire a sfinților îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; „căci împreună şi cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime." (din Viețile Sfinților pe luna noiembrie).

Sf. Arhanghel Gavriil este înger al harului, pentru că el a prevestit încă din Vechiul Testament, prin profetul Daniel, venirea lui Mesia ca Mântuitor al lumii. El este un Arhanghel al bunătății, al blândeții, al curăției. A binevestit naşterea Sf. Ioan Botezătorul şi apoi a înştiințat-o pe Fecioara Maria, în Nazaret, că va naşte pe Iisus Hristos, Mântuitorul lumii. El este ocrotitorul familiilor, al mamelor, al fecioarelor, al copiilor şi părinților. Sf. Arhanghel Gavriil este înger al binecuvântării şi al bucuriei.

În ierarhia cerească, arhanghelii sunt numai o ceată. Există de fapt trei triade ale puterilor cereşti, adică trei grupuri de câte trei. Cea mai de sus triadă este cea a serafimilor, heruvimilor şi tronurilor cereşti; a doua este a stăpânilor, domniilor şi puterilor; mai jos, începătoriile, arhanghelii şi îngerii. Cei de sus, triada din apropierea Sfintei Treimi, în iconografie sunt înfățişați fără trup omenesc. Serafimii şi heruvimii sunt înfățişați cu şase aripi, heruvimii şi cu ochi mulți, iar tronurile, ca nişte cercuri ca de foc, cu aripi, plini de lumină şi de văpaie (semnul dragostei), care slujesc lui Dumnezeu. Ceilalți, arhanghelii şi îngerii, toți, când s-au arătat în istoria neamului omenesc totdeauna au purtat trup omenesc. Aşa apar şi Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil.

În Biserica Ortodoxă cultul sfinților îngeri s-a dezvoltat armonios şi prezintă mai multe forme de exprimare: invocarea puterii lor în rugăciuni, consacrarea unei zile pe săptămână (luni), slujbe speciale (Acatiste, Canoane), rugăciuni şi imne, biserici închinate lor şi sărbători rânduite în cinstea lor. ●

În calendarul ortodox întâlnim cinci sărbători închinate sfinților îngeri: 6 septembrie - legată de o minune din Colose a Sf. Arhanghel Mihail; 8 noiembrie - Soborul Sf. Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor cereştilor puteri; 26 martie, a doua zi după Buna Vestire - soborul Sf. Arhanghel Gavriil; 13 iulie - al doilea sobor al Sf. Arhanghel Gavriil şi 11 iunie - sărbătoarea Sf. Arhanghel Gavriil: descoperirea primei părți din cântarea Axion Estin (Cuvine-se cu adevărat) în Muntele Athos.

Hramul de toamnă al Bisericii Şerban Vodă

Duminica următoare, pe 15 noiembrie, parohia noastră va fi din nou în mare sărbătoare: îl prăznuim pe cel de-al treilea ocrotitor al nostru, Sf. Cuv. Paisie de la Neamț. Acest al treilea hram al bisericii, primit de la Preafericitul Patriarh Daniel, este unic în București. Mulți credincioşi, care au evlavie la acest mare cuvios, vin în această zi la biserica noastră ca să participe la hram. De regulă, la slujba de priveghere din ajunul praznicului şi la Sfânta Liturghie din ziua hramului avem oaspeți de seamă: arhierei şi sobor de preoți.

Marile sărbători de toamnă ale Bucureştilor încep cu Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureştilor, continuă cu Sf. Ier. Nectarie de la Eghina, cu Sf. Mare Mc. Mina. Apoi urmează hramul nostru, Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Continuăm cu Sf. Mare Mc. Ecaterina, Sf. Mare Mc. Mercurie şi Sf. Cuv. Stelian Paflagonul. În decembrie, Sf. Ier. Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, şi Sf. Ier. Spiridon, făcătorul de minuni, ne cheamă la hramurile lor. Aşa petrecem în rugăciune, post şi bucurie până la sărbătoarea împărătească a Naşterii Domnului.

Pelerinajele noastre la locurile sfinte sunt aici, în primul rând la Sfânta Liturghie duminicală, unde ne aşteaptă Hristos Domnului.

Vă aşteptăm, aşadar, pe toți, pe 14 şi 15 noiembrie, să participați la bucuria sfinților, să vă luminați şi să primiți binecuvântarea lor. Să venim de hram ca să-i mulțumim Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț pentru discreta sa ocrotire şi ajutor. ●

SFÂNTUL NECTARIE TAUMATURGUL, VINDECĂTORUL DE CANCER

Cunoscut nu numai în Grecia, dar şi în întreaga lume, Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina a fost mitropolit de Pentapole, director al şcolii teologice Rizarios şi ctitorul mănăstirii de maici „Sfânta Treime” din insula Eghina. Este iubit de credincioşii români, iar moaştele sale se află în multe biserici din ţară, în Bucureşti cel mai vizitat loc fiind Măn. Radu Vodă. De vineri, 6 noiembrie, racla cu moaştele Sf. Nectarie de la Măn. Radu Vodă a fost scoasă spre închinare, începând marele pelerinaj de ziua sfântului.

S-a născut la 1 octombrie 1846 în Silivria, Tracia, în familia săracă, dar foarte evlavioasă a lui Dimos şi Maria Kephala, fiind botezat Anastasie. La vârsta de 14 ani pleacă la Constantinopol ca să lucreze şi să înveţe carte. Studiază teologia şi scrierile Sfinţilor Părinţi şi începe să-L descopere pe Hristos în inima sa prin rugăciune, citirea cărţilor sfinte şi cugetarea la cele dumnezeieşti.

În anul 1866, la vârsta de 20 de ani, Atanasie pleacă în insula Chios ca să predea ca învăţător. Chemat de Hristos în viaţa monahală, intră în obştea Mănăstirii Nea Moni, fiind călugărit la 7 noiembrie 1876, sub numele de Lazăr. Un an mai târziu devine diacon. Mai târziu, la tunderea în marele şi îngerescul chip al schimniciei, va primi numele de Nectarie, pe care l-a purtat toată viaţa.

Mitropolit de Pentapole

În anul 1885, după terminarea facultăţii de teologie din Atena, Sf. Nectarie este luat de patriarhul Sofronie ca ucenic la Alexandria. Este hirotonit preot şi apoi, în 1889, mitropolit de Pentapole, o veche eparhie ortodoxă din Libia superioară. Slujeşte ca secretar al Patriarhiei şi ca predicator la Biserica Sf. Nicolae din capitala Egiptului, devenind un iscusit slujitor şi povăţuitor de suflete.

Începe să fie invidiat de ceilalţi ierarhi şi slujitori ai Patriarhiei Alexandriei, aceştia vorbindu-l de rău către patriarh, cum că doreşte să-i ia locul. La 3 mai 1890, în urma unei ordonanţe date de patriarhul Sofronie, este eliberat din cinstea arhierească în care se afla, permiţându-i-se să slujească mai departe în Biserica Sf. Nicolae. După o lună însă, la 11 iunie 1890, părintele Nectarie primeşte de la patriarh o scrisoare prin care i se cere să părăsească Egiptul. Cerându-şi iertare de la toţi - cu toate că nu greşise nimănui cu nimic - dovedind o adâncă smerenie, sfântul se supune dând slavă lui Dumnezeu.

Predicator, director de şcoală teologică, ctitor de mănăstire

Se retrage la Atena în luna august a anului 1890, sărac, defăimat de ai săi şi nebăgat în seamă, având toată nădejdea numai în Dumnezeu şi în rugăciunile Maicii Domnului. Singur, dispreţuit, în mari lipsuri materiale, se va dedica treptat activităţii de predicator, profesor şi mai apoi director al unei şcoli teologice. Reuşeşte să formeze duhovniceşte mulţi tineri iubitori de Hristos, pe care îi hrăneşte cu cuvintele Sfintei Evanghelii şi cu scrierile Sfinţilor Părinţi. De asemenea, face slujbe misionare în parohiile din jurul Atenei.

În anul 1904, la cererea mai multor călugăriţe, fondează Mănăstirea „Sfânta Treime” din insula Eghina, rânduind aici viaţă desăvârşită de obşte, după tradiţia Sfinţilor Părinţi. Se retrage definitiv aici în decembrie 1908, la vârsta de 62 de ani, când îşi dă demisia din postul de director al şcolii teologice.

Pentru viaţa sa înaltă, Dumnezeu l-a învrednicit de harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, mulţi bolnavi şi săraci aleargă la biserica mănăstirii din Eghina şi cer ajutorul lui. Mai ales după primul război mondial, numeroşi săraci şi bolnavi, lipsiţi de orice ajutor, vin la el ca la părintele lor sufletesc. Sf. Nectarie dă poruncă maicilor din mănăstirea sa să împartă la cei lipsiţi toate alimentele şi le îndeamnă să nu-şi facă griji pentru ele, căci Dumnezeu, prin mila Sa, îi hrăneşte pe toţi. Iar cei bolnavi se vindecau cu rugăciunile fericitului Nectarie, căci se învrednicise de darul facerii de minuni.

Simţindu-şi sfârşitul aproape, pe când făcea un pelerinaj cu icoana Maicii Domnului în insula Eghina, Sf. Nectarie a descoperit ucenicilor săi că în curând va pleca la Hristos. Apoi, îmbolnăvindu-se, a fost dus la un spital din Atena. Rabdă cu tărie toată boala şi ispita, aşteptând cu bucurie ceasul ieşirii sale din această viaţă.

Plecarea la Domnul şi canonizarea sa

După o lungă şi tăcută suferinţă, în seara zilei de 8 noiembrie 1920, Sf. Nectarie a trecut la cele veşnice. Este înmormântat în mănăstirea sa de către ieromonahul iconar Sava, care mai târziu îi pictează prima icoană. După mai bine de douăzeci de ani, trupul său s-a aflat în mormânt întreg şi nestricat, răspândind bună mireasmă. La 3 septembrie 1953, sfintele sale moaşte sunt scoase din mormânt şi aşezate în biserica mănăstirii din Eghina, pentru cinstire şi binecuvântare. Iar în anul 1961 Sinodul Bisericii din Grecia, văzând numeroasele minuni care se făceau la moaştele sale, l-a declarat sfânt, cu zi de prăznuire la 9 noiembrie, devenind astfel cel mai venerat Sfânt din această binecuvântată ţară ortodoxă. ●

SFÂNTUL MINA, OCROTITORUL CELOR PĂGUBIȚI

Miercuri, 11 noiembrie, Biserica Ortodoxă Română îl prăznuiește pe Sfântul Mare Mucenic Mina, cunoscut ca ocrotitorul celor păgubiți. Tânăr ostaș, care s-a remarcat prin curaj și râvnă pentru cele sfinte, nu s-a lepădat de Dumnezeu nici atunci când i-au fost tăiate mâinile și picioarele și a fost aruncat în foc. Este cinstit, în egală măsură, de copți și de romano-catolici, cei din urmă cinstindu-l pe 24 noiembrie.

Sfântul Mare Mucenic Mina este la origini egiptean. El s-a născut în prima parte a secolului III, în orașul Nakiyos, aflat în apropiere de Memphis, faimoasa capitală a faraonilor. Sfântul a fost rodul rugăciunilor fierbinți ale părinților Eudoxius și Eufimia, creștini nobili care nu puteau avea copii. Deloc întâmplător, rugăciunile au primit răspuns chiar în ziua prăznuirii Adormirii Maicii Domnului.

Sfântul rămâne orfan de tată când avea 11 ani și, 3 ani mai târziu, și de mamă. În ciuda acestor evenimente tragice, Mina nu și-a pierdut nădejdea în Domnul, slăvindu-L neîncetat, trăind în post și în rugăciune. Câțiva ani mai târziu el intră în armata imperială, sub stăpânirea tribunului Fermilian, în Mitropolia Cotuanului, fiind trimis în Asia Mică, în provincia Frigiei. În acea vreme la putere se aflau Maximian și Dioclețian, cunoscuți persecutori ai creștinilor care nu aduceau jertfe idolilor.

Atunci când Dioclețian emite primul edict împotriva creștinilor, care prevedea, printre altele, distrugerea Sfintelor Scripturi și a lăcașurilor de cult, Sfântul Mina renunță la funcția de ostaș și pleacă din Egipt în Muntele Sinai. Acțiunea sa nu rămâne nerăsplătită, Dumnezeu înzestrându-l cu darul facerii de minuni. În pustiul Sinaiului a trăit în armonie cu animalele sălbatice, pe care reușea să le îmblânzească cu o singură privire. Până și șerpii cei veninoși se lăsau mângâiați de sfânt.

Aici a avut un vis care i-a sporit și mai mult râvna pentru Dumnezeu. În vis apăreau îngeri care așezau pe capul mucenicilor preafrumoase cununi. Imediat a auzit o voce de sus care i-a spus că va primi nu una, ci trei cununi: pentru viața curată, pentru desăvârșirea duhovnicească și pentru sfârșitul mucenicesc pe care urma să-l aibă.

Trecând mai mult timp, Sfântul Mina a cunoscut prin darul înainte-vederii că în cetatea Cotuanului avea loc un praznic în cinstea mincinoșilor zei, în cadrul căruia mulțimea participa la diverse jocuri, de la întreceri cu cai până la lupte sângeroase. Sfântul a părăsit atunci pustia și, ajuns în Cotuan, s-a așezat pe un loc de unde putea fi văzut de toți, mărturisind că este creștin. Prezent la praznic, Piros, ighemonul cetății, a poruncit ca sfântul să fie prins și adus la el. Intrigat, ighemonul vrea să afle cine este, Mina răspunzându-i fără ezitare unele ca acestea: „Eu sunt robul lui Iisus Hristos, Care împărățește în cer și pe pământ.” Mina atrage atenția mulțimii cu privire la fărădelegile comise, propovăduind credința cea adevărată. La auzul cuvintelor sfântului, Piros poruncește să fie întemnițat. În ziua următoare, ighemonul a încercat să îl atragă pe Mina de partea sa, mai întâi, promițându-i daruri și, în final, amenințându-l cu munci înfiorătoare. Mina rămâne tare în credință.

Este dezbrăcat, întins la pământ și lovit cu vine de bou, atât de tare încât corpul îi devine acoperit de sânge. Un anume Pigasie îl sfătuiește pe sfânt să renunțe măcar o vreme la Dumnezeu și să aducă jertfă zeilor pentru a scăpa de aceste munci. Sfântul refuză fără să stea pe gânduri. Mina este apoi spânzurat pe lemn, strujit cu unghii de fier, târât de o cămilă prin cuie de fier, bătut cu vergi de plumb, i se taie mâinile și picioarele și este aruncat foc. Nici în timpul acestor torturi greu de imaginat el nu încetează să îi dea slavă Lui Dumnezeu și să defăimeze zeii.

Imediat ce focul s-a stins și ostașii au plecat, creștinii au scos trupul sfântului, l-au învelit în pânză curată, l-au uns cu arome și l-au îngropat în patria sa, la loc de cinste. Pe acest loc au ridicat o biserică cu hramul sfântului, multe minuni săvârșindu-se în ea.

Părticele din moaștele Marelui Mucenic Mina, alături de o icoană făcătoare de minuni a Sfântului se găsesc, de asemenea, în biserica Parohiei „Sfântul Mina” Vergu din București. Mulți creștini cer ajutorul Sfântului atunci când întâmpină diferite necazuri, dovezi stând chiar mărturiile lor. Fie că este vorba despre o verighetă pierdută, lipsa unui loc de muncă, un diagnostic devastator, un examen stresant sau o bicicletă furată, nicio cerere nu este prea greu de îndeplinit pentru sfânt.

Însuși Cuviosul Paisie Aghioritul ne aduce la cunoștință o întâmplare personală, care îl are în centru pe Sfântul Mina. La un moment dat, în viața de obște a pierdut cheile de la chilie, tâmplărie și grajd, în această ordine. Însă, nu s-a pierdut cu firea, nici nu a deznădăjduit, ci a aprins o lumânare pentru sfânt. Îndată cuviosul a găsit toate cele trei chei, în locuri la care nici nu se aștepta.

Având aceste minuni în minte să mulțumim Domnului pentru darul pe care ni l-a făcut prin Sfântul Mina.

Amin. ●

Ana-Maria Gherman

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 8-15 NOIEMBRIE 2026

ZIUA	*ORA*	*SLUJBE/activități*
Duminică 08.11	08^{00}-12^{00}	Duminica a 24-a după Rusalii (Învierea fiicei lui Iair) †) Soborul Sf. Arhangheli Mihail și Gavril și al tuturor cerești puteri Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 11.11	07^{30}-09^{30}	Sfânta Liturghie
	16^{30}-18^{00}	Sfântul Maslu
Vineri 13.11	07^{30}-09^{30}	Sfânta Liturghie
	17^{00}-20^{00}	Vecernie, Litie, Acatist, Molitfele Sf. Vasile cel Mare, ale Sf. Ioan Gură de Aur și ale Sf. Ciprian
Sâmbătă 14.11	07^{00}-09^{30}	Sfânta Liturghie, Parastas pentru cei adormiți
	17^{00}-19^{00}	Vecernie, Litie, Acatist
Duminică 15.11	08^{00}-12^{00}	Hram – †) Sf. Cuv. Paisie de la Neamț – Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda samarineanului milostiv) – Utrenia, Sfânta Liturghie

ISSN 2821 - 7071 ISSN-L 2821 - 7071

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2026 ESTE DE 100 LEI